

Снѣгъ засипва родни полета.
Пѣсень се носи навредъ — пѣсень на вихри,
зли самовили — яхнали луди коне,
Черни гиганти — стари джбове,
издигатъ мъртвешки ржце, молятъ небето! . . .
Отъ никжде милость!
Като проказа по бѣлия снѣгъ
килнати порти едва се крепятъ,
прогнили отъ дъждъ и отъ снѣгъ . . .
Тъмна редица отъ хора, почерняли отъ трудъ
и отъ мжка, на плещитѣ си носятъ
Голготския кръстъ.
Зима е паднала надъ родни полета...